

BALKÁNI DALNOK

BRATISLAV MILANOVIĆ

Vállamon, a fülem megett, a bukás guggol
és énekelni kényszerít:
így alszik meg a tej és szökken kalászba a búza,
folynak majd folyamatosan a folyók újra.
Ekképpen állnak le a seregek, az asszonyok
teherbe esnek, újra benépesülnek a városok,
a gúzsba kötött bölcsesség figyelme,
a háborodottak felé fordulhat ismét,
akik üszkös romokat hagytak az ösvények mentén.
Énekelj, suttogja a csöppnyi angyal, visszatér
majd a kiszáradt tagokba az erő, a betegek
minden ágyból felemelkednek, énekelj,
ha abbahagynád, mindenbe visszahúzódna
a sötétség, mindenhol kivirágozna a bürök;
énekelj, amíg a torkod be nem dagad,
amíg az ég minden zugába hangod el nem ér,
énekelj, amíg el nem pattan az ér.

BÖNDÖR Pál fordítása